

meget om Aristokrati. Thi det er jo saaledes i Verden, at mange Mennesker, der gaa for Aristokrater, saamænd ere gode Demokrater, og at der paa den anden Side er mange, mange, der betragtes som Demokrater, men som ere de værste Aristokrater. Man skal derfor helst lade det ligge, for det er meget vanskeligt at definere, hvad aristokratisk er.

Naar den ærede Finantminister sagde, at Ændring Nr. 2 for saa vidt var ligegyldig, kan jeg ikke give ham Ret deri, thi det er virkelig en stor Forskel, om vedkommende kan faa ordnet med et privat Selskab, at Fæstet gaar over til Selveje, ad Frivillighedens, Velvillighedens Vej, eller at man gaar over til, at det bliver en Ret for vedkommende at kræve det. Men hvis den højtærede Minister tænker paa, at de Fæstekontrakter, som blive at udfærdige, blive udfærdigede paa samme Vis gennem Ministeriet, saa man kan faa Sikkerhed for, at det bliver ensartet og fuldt fornuftigt opstillet, saa kan jeg tænke, at disse Kontrakter kunne blive affattede paa en Maade, saa at min Ændring faar mindre Betydning. Hvis altsaa Finansministeren mener, at disse Kontrakter ville blive udfærdigede gennem Ministeriet, kan jeg ganske rolig tage Ændringen tilbage, thi saa haaber jeg, at Muligheden for at gaa over til Selveje bliver større, end den efter Forslaget er i Øjeblikket.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 11 har den højtærede Minister sagt, at han ikke kan tage imod det, og hans Anke er den, som jeg ventede vilde fremkomme, en Anke, som man ikke ganske kan bortdisputere. Men hvis dette ikke bliver indført, hvis der altsaa ikke bliver skabt Chancer for den Mand, der har faaet et daarligt Laan, for at faa et større Laan gennem Statslaanefonden, saa ville adskillige, som burde komme i Betragtning efter denne Lov i Kraft af Dygtighed og Energi, komme udenfor. Hvis det ikke bliver saaledes, at selve Foreningen eller en eller anden privat vil sætte en lille 3die Prioritet ind; da er det sikkert og vist, at mange, som skulle hjælpes til at komme i Besiddelse af saadant Boelssted eller Parcelliststed, og ikke altid ere i Besiddelse af det fulde Beløb, lettere ville kunne komme frem, hvis denne Ændring blev vedtagen. Men, som sagt, inden 3die Behandling er det jo muligt, at jeg kan faa Oplysning gennem den ærede Finansminister, og at jeg ved Konference indenfor Udvalget kan faa skabt Forhold, som gøre, at Ændringen kommer til at lyde paa en anden Vis,

og at det alligevel kan tilfredsstillende mig, og jeg skal da under Hensyn dertil foreløbigt tage begge Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 2 og 11 i Udvalgets Liste ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem, ellers ere de bortfaldne? (Ophold). De ere bortfaldne.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg kunde i og for sig godt have Lyst til at fortsætte Diskussionen med det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) og det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) i nogen Tid, men jeg tør ikke lægge alt for megen Beslag paa det høje Tings Tid, saa meget mere, som mange andre gode Sager vente os paa Dagsordenen. Det kan dog ikke synes underligt, at jeg maa ofre nogle Ord paa de ærede Medlemmer, som have ofret ikke saa lidt paa mig i de sidste Replikker. Jeg maa understrege, at det ærede Medlem for Aarhus i Kraft af sin sædvanlige Forstandighed ikke vilde tiltræde de Ytringer, det ærede Medlem for Sorø var fremkommet med om, at dette Lovforslag slet ingen Betydning vilde faa. Det var meget forstandigt af det ærede Medlem at tage Afstand fra denne Ytring af det ærede Medlem for Sorø. Det ærede Medlem sagde, at han tillægger ikke Sagen overdreven Betydning, men i øvrigt maatte Fremtiden komme til at afgøre, om den fik nogen væsentlig Betydning. Det tror jeg ogsaa, at Fremtiden vil gøre, og jeg tror, den vil afgøre Spørgsmaalet i den Retning, at selv om her ikke begynder nogen meget hastig Udvikling, saa vil der begynde en Udvikling; der vil gaa jævnt og godt og i Aarenes Løb gøre Befolkningen talrigere ude paa Landet, og gøre Befolkningens Forhold sundere herude. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt, at der er faa, der ville fæste under Kommunen, og derfor egnede Kommunerne sig ikke til denne Opgave. Nej, det er slet ikke det, jeg har sagt, det, jeg har sagt, er, at der er for faa Kommuner, der overhovedet ville indlade sig paa denne Opgave; thi det har vist sig i Fortiden; de have jo nemlig godt kunnet stykke ud uden denne Lov. Det var det, jeg sagde, og det staar jo ikke i Strid med, hvad jeg tidligere har sagt. Naar det ærede Medlem skulde forklare, at Kommunerne ikke tidligere have givet sig ind herpaa, saa sagde han, at de have ikke haft den Opfordring, som ligger i dette Lovforslag. Det glæder mig, at det ærede Medlem erkender,